

рішень. Так, якщо у 2014 р. частка дотаційних місцевих бюджетів становила 96,3% усіх місцевих бюджетів, а бюджетів донорів – 3,7%, то у 2015 р. – частка дотаційних бюджетів повинна скласти 74,6%, бюджетів донорів – 15,2%, а збалансованих бюджетів – 10,4%.

Проте, слід зробити висновок, що багато аспектів щодо розподілу та перерозподілу бюджетних ресурсів все ж потребують подальшого реформування. І це пов'язано не тільки з недосконалістю вже прийнятих раніше реформ, а й з тим, що все перебуває в розвитку і потребує постійних змін. Слід завершити словами Сергія Ілліча: «Ми живемо в такий час, що вже сьогодні треба думати навіть не про завтрашній, а й про післязавтрашній день. Бо якщо не будемо цього робити, то безнадійно відстанемо від сучасних темпів життя» [4, с. 202].

Література:

1. Юрій С.І. Бюджет, бюджетна доктрина та бюджетна політика держави: сучасна парадигма, іманентний детермінізм, реалії та перспективи / С.І. Юрій, В.Г. Дем'янишин // Світ фінансів. – 2010. – № 4. – С. 7–27.
2. Юрій С.І. Фінансова парадигма місцевого самоврядування / С.І. Юрій // Світ фінансів. – 2004. – Випуск 1. – С. 6–14.
3. Слобожан О. Бюджетна децентралізація: здобутки та перспективи / О. Слобожан [Електронний ресурс]. – Режим доступу: auc.org.ua/sites/default/files/ofis_reform_slobozhan.pptx.
4. Ректор і університет – одна історія на двох / керівник проекту В.Г. Дем'янишин. – Тернопіль: Економічна думка, 2010. – 270 с.

Шегера Катерина

*Студентка групи Ф-41 факультету фінансів
Тернопільського національного економічного університету*

РОЗДУМИ МАЙБУТНЬОГО ФІНАНСИСТА

Освіта і наука повинні стати пріоритетними напрямками для держави, адже від них залежить її майбутнє
(С.І. Юрій)

Вибір професії для кожного є важливим кроком у житті. Для когось – це всього лише випадковість, а для когось – планомірне

рішення. Обраний фах повинен бути першою сходинкою на шляху до самореалізації. Професійне самовизначення – це досить важкий, довготривалий, багатоплановий, а інколи й заперечний процес, впродовж якого мають формуватись установки на власну активність і самопізнання, ознайомлення з потребами ринку праці, формування індивідуальності, розвиток професійно важливих та загальнолюдських якостей, а також мотивацію досягти успіху в обраній сфері діяльності. Тому вкрай важливо відшукати себе, не помилитись, обрати найкращі барви у палітрі зайнятості, самореалізуватись та наполегливо досягати власних вершин.

На мою думку, роль та значення професії фінансиста для суспільства є досить великою, адже фінанси – це основа економіки будь-якої країни, тому грамотно управляти ними – означає діяти на користь не тільки собі. «Серйозна наука завжди була справою виняткової суспільної вагомості, адже торувала магістральні шляхи розвитку не лише окремих народів, а й людства в цілому», – писав С.І. Юрій. Це неабияк стосується періодів кризи, коли аналітичні здібності фінансистів можуть використовуватись для проведення важливих розрахунків, доцільності того чи іншого кроку. Для цього потрібно вміти моделювати ситуації, аналізувати, робити висновки, розробляти стратегії, управляти грошовими потоками...

Людині, яка володіє професією фінансиста важливо постійно прагнути до вдосконалення, саморозвитку, мати гнучкий розум, високу фінансово-правову підготовку, оперативне мислення, бути організованою, освіченою, ерудованою, дисциплінованою, порядною, вимогливою до себе та оточуючих. Фінансист має володіти лідерськими задатками, комунікативними якостями, вміти у максимально короткий термін адаптуватись до стресових ситуацій, йти на компроміси, але не зраджувати принципам, і це далеко не весь перелік.

Студент – майбутній фінансист, ще в процесі навчання формує такі риси характеру, як глобальність мислення, прагнення до пошуку креативних ідей, до прийняття обґрунтованих рішень, міркувань на кшталт «А що було би, якби...». Також, як банально б це не звучало, але неоціненним є набуття вміння «викручуватись чи виживати» у різних життєвих ситуаціях. А все починається з простого: як розпорядитись стипендією так, щоб вистачило на найнеобхідніше, організувати своє дозвілля та ще й заощадити; якими повинні бути локальні дії студента, коли модуль сьогодні, а він до нього, як

належить, не підготувався; як розподілити харчові ресурси, отримані від батьків, так, щоб нагодувати всіх друзів і ще й вистачило до наступної поїздки додому... Жарти-жартами, та все перелічене гартує нас і готує до самостійного дорослого життя, де проблеми вже набувають зовсім іншого характеру. «Усе треба продумувати, щоб не проводити потім експерименти на людях», – писав свого часу С.І. Юрій. І це справді так, адже часто-густо від наших рішень залежить доля інших людей.

Кожен громадянин є гвинтиком великого механізму, котрий називається державою, перед нею постає велике коло завдань, для виконання яких вона використовує економічні, політичні, ідеологічні важелі. У великій сукупності державних функцій можна виділити такі, які визначають її сутність, без них вона не може повноцінно діяти. Зокрема: забезпечення переходу до ринкових відносин, створення умов для реалізації кожною особою права бути власником, гарантування свободи підприємництва та вільної конкуренції, проведення реформ в інтересах народу для подальшої демократизації політичної системи та багато інших. Щоденно приймаються тисячі рішень, вживаються безліч заходів, через які держава й реалізовує покладені на неї завдання, і кожне із них тією чи іншою мірою впливає на наше життя. Легко нарікати на президента, на Кабінет міністрів, органи місцевого самоврядування, керівництво закладу, організації, де працюємо чи навчаємось. Однак, чи робимо ми досконало те, що залежить особисто від нас? Механізм лише тоді працюватиме безперебійно, коли кожна «деталь» відмінно виконуватиме свої функції. Як наголошував С.І. Юрій: «Перевагу матиме той, хто запропонує якість».

На превеликий жаль, в Україні не визначена економічна доктрина руху суспільства. Намагання урядів забезпечити ефективні ринкові перетворення упродовж тривалого періоду часу призвели до створення кланово-олігархічної системи економічних відносин, за яких вище державних інтересів чомусь завжди стоять особисті. Наявна величезна кількість недоліків та прогалин у вітчизняній економічній системі, котра «прогнила від самого коріння». Тому косметичні реформи лише на декілька кроків наближують нашу державу до позиціонування її як сильної європейської країни, тут необхідні кардинальні зміни й багато часу на те, щоб вони прижились і ефективно функціонували. Як влучно щодо цього зазначав С.І. Юрій:

«Якби взяли за реформи раніше, нині не спекулювали б на цьому політики».

Перспективу нової економіки варто почати з усвідомлення необхідності термінової концентрації економічних, політичних і соціальних складових на національній основі, розробити доктрину розвитку країни, серцевиною якої є діяльність держави у сфері фінансів, і відповідно досягнення фінансової рівноваги як основи макроекономічної збалансованості всієї господарської системи, формування якісно нової моделі бюджету, адже завдяки гармонійно організованому розподілу і перерозподілу ВВП можна активно і дієво впливати на всі стадії суспільного відтворення, темпи соціально-економічного розвитку країни. «Шлях до успіху – це щоденна наполеглива праця, помножена на чіткий стратегічний план, орієнтацію на передовий світовий досвід, відкритість для співпраці з вітчизняними та зарубіжними партнерами», – писав С.І. Юрій.

Впродовж віків на долю нашої країни випадало чимало випробувань, починаючи з давніх сторінок історії та закінчуючи сьогоднішнім. Адже зараз на сході країни триває неоголошена війна з Росією, де щоденно гинуть люди, руйнується інфраструктура, величезна кількість переселенців заповнили інші регіони країни. Україна стикається з небаченими досі викликами, наслідки яких для країни та суспільства поки що важко спрогнозувати. Пророчими виявились слова С.І. Юрія: «Не такий страшний конфлікт інтересів, як його наслідки», тому що війни не закінчуються тоді, коли від них стомлюються, а лише тоді, коли виникає новий світ, який має позитивні перспективи для більшості учасників двоюбою. Невідомість насторожує найбільше.

Отже, потрібно докласти чимало зусиль, щоб не допустити непоправного. Я впевнена, що попереду в Україні світле майбутнє, але необхідно подолати та попередити всі перешкоди, які випадають на шляху до нього. А під силу це зробити лише новому фінансово освіченому поколінню, вихованому у дусі патріотизму, загартованому наукою, натхненним вірою у краще, з незламним стержнем сили волі, серцем переповненим любов'ю до своєї країни. «Життя – це складний лабіринт, коридорами якого мандрує пам'ять», – занотував Сергій Ілліч, згадуючи студентську юність. «Пам'ять епохи, пам'ять держави, пам'ять родини. Це, мабуть, одна з небагатьох властивостей, яка робить людину Людиною, трепетно оберігає минуле, карбує сьогоднішнє, закладає цеглини добра у фундамент

майбутнього... На жаль, пам'ять буває різною! Найкращі ліки для неї – це людяність, порядність, справедливість, самопожертва на благо інших».

Та вибір є завжди, можна перебраться в іншу країну, розвинуту та «ситу», збудовану її мешканцями для себе і своїх дітей, – і бути в ній ніким, але з впевненістю у завтрашньому дні; або ж залишитись і жити непередбачуваним та складним життям, будуючи свою державу для майбутніх поколінь. Попереду ще сила-силенна тяжких випробувань і змін, але як писав С.І. Юрій: «Зроблено багато, але ще більше треба зробити. Не можна зупинятись на досягнутому».

Література:

1. Баца В. Юрій С.І.: «Освіта – один із фундаментів, на якому тримається держава» / В. Баца // Вільне життя. – 2011. – 8 черв. (№ 44). – С. 7.
2. Левицька Л. Юрій С.: «Перевагу матиме той, хто запропонує якість» / Л. Левицька // Голос України. – 2011. – 18 черв. (№ 110). – С. 27.
3. Левицька Л. Юрій С. І.: «Якби взялися за реформи раніше, нині не спекулювали б на цьому політики»: [інтерв'ю з д. е. н., проф., засл. діячем науки і техніки України, ректором ТНЕУ С. Юрієм] / Л. Левицька // Голос України. – 2011. – 29 січ. (№ 17). – С. 30.
4. Мармаш Я. Юрій С.: «Зроблено багато, але ще більше треба зробити» / Я. Мармаш // Свобода. – 2011. – 26 січ. (№ 6). – С. 10.
5. Соколова Є. Юрій С. І.: «Освіта і наука повинні стати пріоритетними напрямками для держави, адже від них залежить її майбутнє»: [розмова з ректором ТНЕУ С. Юрієм] / Є. Соколова // Дзеркало тижня. – 2008. – 16–22 лют. (№ 6). – С. 15.
6. Юрій С.І. Бюджет, бюджетна доктрина та бюджетна політика держави: сучасна парадигма, іманентний детермінізм, реалії і перспективи / С.І. Юрій, В. Г. Дем'янишин // Світ фінансів. – 2010. – № 4. – С. 7–27.
7. Юрій С. Не такий страшний конфлікт інтересів, як його наслідки / С. Юрій, О. Десятнюк // Голос України. – 2010. – 2 груд. (№ 227). – С. 20–21.
8. Юрій С.І. «Шлях до успіху – це щоденна наполеглива праця, помножена на чіткий стратегічний план, орієнтацію на передовий світовий досвід, відкритість для співпраці з вітчизняними та зарубіжними партнерами» / С.І. Юрій // Свобода. – 2010. – 30 черв. (№ 52). – С. 5.